

hovedet over, at jeg her havde stillet et Forslag, som forbød Forældrene at benytte Børnenes Arbejde, som de nu gøre og meget godt kunne gøre osv. Men det er jo slet ikke Tilfældet. Mit Forslag gælder ikke det ærede Medlems Børn, saa længe de arbejde paa hans egen Gaard, det gælder kun Børn, der sendes ud at tjene og komme under fremmede Menneskers Forsorg, Varetægt og Opsigt. Jeg er ikke utilbøjelig til at tro, at adskillige ærede Medlemmer, som maaske et Øjeblik have ment, at de ærede Medlemmer havde Ret, nu ville se noget anderledes paa det Forslag, jeg har tilladt mig at stille. I øvrigt skal jeg gøre opmærksom paa, at dette Forslag er ganske i Overensstemmelse med det Forslag, som jeg og mine Partifæller for et Par Aar siden indbragte her i Tinget om Børns erhvervsmæssige Arbejde. Dette Forslag havde jo den Skæbne, at det saa at sige drev det Forslag, vi nu behandle frem paa Tingets Bord, idet det derom nedsat Udvalg ikke ønskede at lovgive paa dette Omraade alene, men ønskede en Revision af Loven om Børns og unge Menneskers Arbejde i Fabrikker fremmet, og saa kom dette Forslag frem. Det er altsaa ikke noget nyt og haarregsende, der er stillet frem, det er et Forslag, der har været paa Tingets Bord før. Det ærede Medlem sagde, at de, som stemme for Ændringsforslag Nr. 5, kunne vente sig alle de Ulykker, som efter hans Opfattelse kunne flyde af det Forslag, jeg havde stillet under Nr. 20. Det kunde ikke, fortalte han os, nytte, at man henviste til, at det var Sogneraadet, som her skulde træffe Bestemmelse, for jeg vilde dog sikkert ikke erkende, at der ikke kunde komme socialistiske Sogneraad, jeg vilde sikkert sige, at dem fik vi ret hurtigt. Det ærede Medlem har fuldstændig Ret, jeg føler mig overbevist om, at vi overordentlig mange Steder ville faa socialdemokratiske Sogneraad eller i alt Fald et socialdemokratisk Element ind i Sogneraadene. Paa Landet vælge ganske vist de højstbeskattede den større Halvdel, saa det ærede Medlem behøver foreløbig ikke at være bange, saalænge den vedkommende Lov ikke er forandret. Men det ærede Medlem var ikke sikker i den Retning, og han sagde endvidere: Vi kunne heller ikke vide, hvorledes det vil gaa med Ministeren eller Arbejdsraadet. Men naar vi saaledes ere blevne socialistiske allesammen, tror saa det ærede Medlem, at Folketinget kan holde? Tror det ærede Medlem, at det nytter noget, at man ikke har en saadan

Bestemmelse i Loven, naar vi ere naaede saa vidt, at baade Sogneraad, Arbejdsraad og Ministre gerne ville have Bestemmelsen? Jeg tror, at saa følger Folketinget med, ja endog Landstinget vil følge med, naar man først kan faa Ministeren med. Det plejer at være en Prøve paa Ministre her i Landet, hvorvidt de ere i Overensstemmelse med Landstinget, og er Ministeren først gaaet over til Socialismen, gaar sikkert Landstinget med, og saa vil det ærede Medlem ikke have den allermindste Fornøjelse af at faa dette Forslag forkastet, thi saa vil baade det og adskilligt mere alligevel blive gennemført.

Jeg skal blot nævne, at Ændringsforslag Nr. 10 til § 2 ogsaa kun tilsigter at udvide Lovens Ramme, for saa vidt som jeg mener, at det er naturligt, at naar man lægger en Forpligtelse paa alle Arbejdsgivere i Haandværk og Industri i visse Virksomheder, der beskæftige mere end 5 Arbejdere, og som benytte Damp, Gas, Petroleum eller Electricitet, maa de, som benytte Vand eller Vind som Drivkraft, have samme Forpligtelse til at meddele Arbejdstilsynet, at de drive saadan Virksomhed, for at det derefter kan blive afgjort, hvorvidt de bør inddrages under Tilsynet eller ikke. Jeg synes, at det er ejendommeligt, at man fra det øvrige Udvalgs Side ikke har kunnet tiltræde dette Forslag, idet der meget godt, hvor der er Tale om en Drivkraft af den Art, at der anvendes 3—4 Mennesker, kan være Tale om en Virksomhed, som ifølge sin Karakter maa siges at være egnet til at være Fabriktilsynet undergivet. Det er vel saaledes, at saa snart en saadan Virksomhed beskæftiger over 5 Arbejdere, vil den, uanset om den overhovedet benytter Maskiner, være forpligtet til at gøre Anmeldelse og saa, naar den benytter Maskinkraft, komme ind under Tilsynet.

Med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 18, som er stillet af et Mindretal, maa jeg selvfølgelig fra mit Standpunkt fraraade det. Det gaar ud paa, at Aldersgrænsen skal sættes ved 12 Aar i Stedet for som af Ministeren foreslaaet ved 14 Aar eller efter Udskrivningen af Skolen. Det er jo egentlig Lovens Hovedpunkt. Jeg har der ganske kunnet slutte mig til den højtaerede Ministers Forslag, og det gør mig derfor meget ondt ved Ministerkonferencen at erfare, at Ministeren har forladt dette Standpunkt og sluttet sig til Flertallet. Det kan jo ikke nægtes, at Ændringsforslagene Nr. 47 og 48 ere saa væsentlige Bestemmelser, at 12 Aars Alderen, hvorledes